

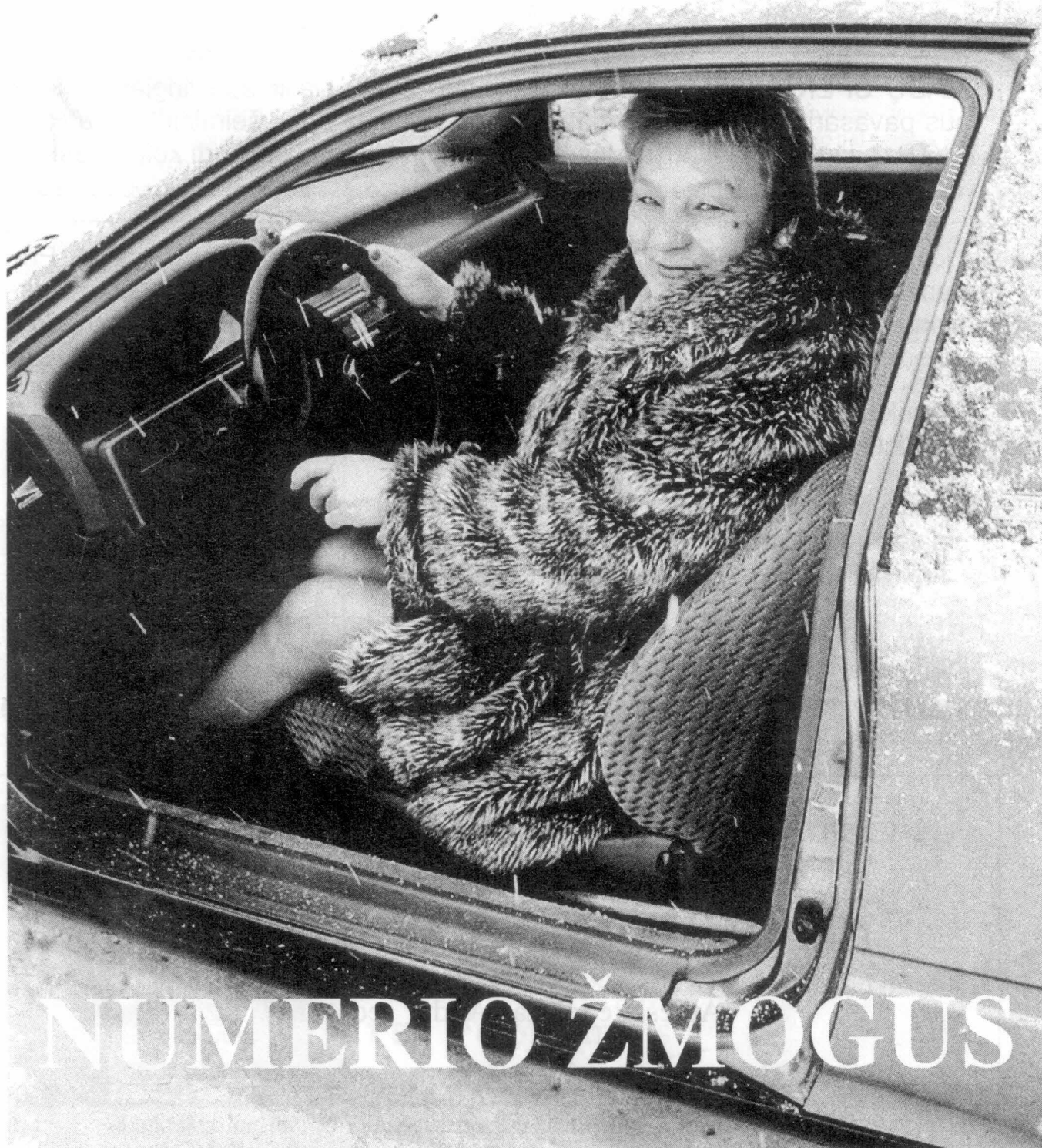
2004
sausis

ANDAI

Nr. 008

NEAPIBRĖŽTO LAIKO PERIODINIS LEIDINYS

KAINA 50 CENTŲ

Nauji metai – nauji reginiai licėistų akims. Pranešame jums apie artėjančius renginius:

Jau visai netrukus išvysite VASARIO 16 DIENOS ŠVENTINIS KONCERTĄ. Kviečiame visus kurti koncertinius numerius, o ką nors jau sukūrusius pranešti apie tai mokytojui R. Jankauskui.

Vasario pabaigoje sulauksime UŽGAVĖNIŲ ŠVENTĖS – skelbiame jos organizatorių paiešką: ieškoma klasė ar kursas, kurie norėtų surengti Užgavėnes. Pernai jas puikiai suorganizavo dabartiniai antrokai.

MADŲ SPEKTAKLIS – pompastiškiausia, žaviausia ir spalvingiausia licėjaus pavasario šventė – taip pat dar neturi rengėjų. Jos šeimininkė yra Rūta P. (TB1), jau laukianti Jūsų idėjų bei pasiūlymų. Pradėkite kurti kolekcijas!

Licėjus unikalus ir FILMŲ FESTIVALIU, kuris, be abejo, įvyks ir šiemet. Pirmename, jog pradėti kurti filmus niekada nėra per anksti! Ypač laukiame pirmakursių kūrybos. Pranešame, jog šiemet festivalio nuostatuose įsivyravo keli pakeitimai:

- Konkursinėmis sąlygomis galės varžytis tik dabartinių licėistų filmai – ex'licėistų bei kitų asmenų kūryba galės būti pristatoma tik svečių teisėmis;
- Atsižvelgiant į praėjusio festivalio akibrokštus, nuspręsta, kad filmuose negalės būti pornografijos elementų bei vulgaraus, necenzūrinio teksto. Prieš festivalį visi filmai bus peržiūrėti ir necenzūriniai nebus rodomi.

**Jei skaitant skelbimą kilo klausimų,
atsakymus į juos gausite 115 (Menų) kabinete.**

Norite čia pamatyti savo skelbimą?

Atneškite tekstą „Andų“ redakcijai.

Redaktoriaus žodis

Mieli skaitytojai, su Jumis sveikinas nauja laikraščio komanda. Nauji straipsnių autoriai, naujos temos bei naujos mintys, paslėptos tarp eilučių. Kitoks požiūris. Vartykite, skaitykite ir nepamirškite įvertinti. Kritika niekada nebūna maloni, bet ji apsaugo nuo tolesnių klaidų.

Nors mes dar neturime patirties, bet turime idėjų bei entuziazmo tapti margo licėjaus margu atspindžiu. Tokiu, kokį Jums patiems patiktų skaityti. Tokiu, nuo kurio patogiai įsitaisyti fotelyje neimtų miegas kaip nuo vadovėlio ar dokumentinio filmo, įgarsinto rusiškai.

„Andų“ problema – neaktualumas – neišvengiamai atsiranda, kai laikraštis leidžiamas neperiodiškai ir ne dažniau kaip kartą per porą mėnesių. Dar neišradome priešnuodžio nuo šios ligos, bet ateityje laikraštį stengsimės išleisti dažniau. Jis bus plonesnis, bet kartu ir įdomesnis.

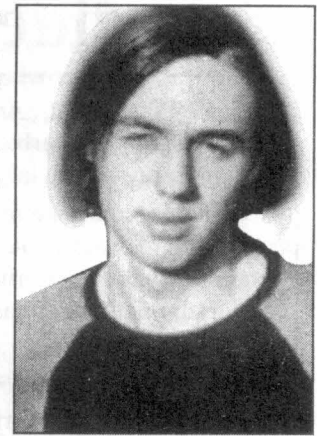
Ačiū, kad išsamiai atsakinėjote į mūsų apklausos klausimus. Išsamiau nei prezidentas R. Paksas. (Beje, kad ir kaip stengėmės, nepavyko išlikti apolitiškiems...) Gavę daug naujų idėjų, tikrai pasinaudosime jomis. Jau šiame numeryje galite paskaitinėti prašytų komentarų apie renginius. Norėjote konfidencialiai užduoti klausimų mokytojams – galite tiesiog atnešti juos į redakciją ir jau kitame numeryje skaitykite atsakymus.

Nepažadame spausdinti prašytos informacijos apie universitetus, nes jos gausu skaitykloje – tereikia nepattingėti ten nueiti ir apsišarvuoti truputėliu kantrybės bendraujant su skaityklos darbuotoja. Taip pat prašėte spausdinti apie nusirašinėjimo taktikas. Jų nespausdinsime dėl visiems aiškių priežasčių – leidinį skaito ir mokytojai. Viena mergina (matyt, fux'ė) norėtų perskaityti, kaip reikia pastoti. Supraskite, nerašysime tokia tema – jau dabar konservatyvių pažiūrų licėistai laikraštį vadina vulgariu.

Daug kas klausėte, kaip patekti į „Andus“. Mūsų susirinkimai vyksta antradieniais per 20 min. pertrauką 112 kabinete. Įėjimas nemokamas, o posėdžiai vieši. Rašančių niekad nebus per daug!

O dabar galite įsitaisyti patogiai, kad ir fotelyje, ir imti skaityti. Nepamirškite pranešti įspūdžių!

Tautvydas Jokubauskas

Vyr. redaktorius:

Tautvydas Jokubauskas (TB1)

Vyr. redaktoriaus pavaduotojas:

Justinas Šuliokas (TB1)

Techninis redaktorius:

Adomas Paltanavičius (2^b),

Korespondentai:

Kotryna Drąsutytė (2^c),

Monika Kokštaitė (2^b),

Joana Liachovičiūtė (2^d),

Rūta Makutėnaitė (2^b),

Gintarė Mažeikaitė (2^d),

Rimvydas Naktinis (2^b),

Karolina Riabova (2^d),

Jogilė Ulinskaitė (2^b),

Vilius Visockas (2^b)

Fotografas:

Mantas Vaskela (2^d)

Klaidas taisė:

Vida Gudelienė.

el.paštas: andai@licejus.lt

spausdino spaustuvė:

Turinys

4. Prezidento žodis
- Skaitytojų laiškai
5. Aktualijos
6. 2004 metų švenčių kalendorius
7. Fuxų karnavalas – licėjaus cinikų teismui
8. Tai ką gi vis dėlto padarė R. Paksas?
9. Makso istorija: ne laumžirgiai laimę neša
11. Mediumas: iš visų pusių
13. Tarp mūsų – valgytojų ir maitintojų
15. Fotoportretas
16. Komiksas

Laikraštis leidžiamas Vilniaus licėjuje ir platinamas jo bendruomenės nariams.

Redakcijos nuomonė ne visada sutampa su straipsnių autorių nuomone.

Licėistai, vienykimės, mūsų prezidentas – išdavikas

Mieli skaitytojai, „Andų“ redakcija visuomet laukia Jūsų laiškų – reakcijos į visuomenėje arba jūsų smegenų ląstelėse vykstančius procesus. Gyvenime turite žodžio laisvę – pasinaudokite ja.

Šįsyk mus pasiekė ir labai daug baimės įvarė Emilio R. laiškas su paviešinta informacija apie licėjaus prezidentą. Tikimės, kad, nepaisant tvirtų politinių pažiūrų, autorius liks gyvas ir sveikas bei galės ir toliau sėkmingai bendradarbiauti su žiniasklaida.

„Andų“ redakcija

Nebegaliu tylėti ir turiu pranešti baisią žinią – mūsų gerbiamas prezidentas Rokas Ignotas įtariamas artimais ryšiais su nešvariais Rusijos pinigais, o jie, kaip žinome, labai blogi pinigai, dėl to ir Rokas labai blogas. Ir šiaip, jau seniai renku informaciją ir pririnkau labai daug kompromituojančios medžiagos apie prezidento ryšius ne tik su pinigais, bet ir su kai kuriais itin stambiais nusikaltėliais. (Kažkur girdėjau, kad tikri nusikaltėliai sėdi kalėjimuose, bet kažkas tikriausiai suklydo.)

Jeigu tiksliau, tai buvo įrašytas pokalbis, kurio metu prezidentas (R. I.) kalba su kažkokia moterimi (X). Kalba netaisyta: R.I.: „Labas.“ X: „Labas.“ R.I.: „Ką veiki? X: „Nežinau, vandenį distiliuoju“ R.I.: „Tai gerai, aš tai vairavimo kursą lankau.“ X: „Gerai.“ R.I.: „Ate.“ X nervingai meta telefono ragelį.

Šiuo skambučiu Rokas užtikrino, kad situacija licėje kontroliuojama iš užsienio, ir kad netrukus padėtis bus destabilizuota. Ar demokratiškoje

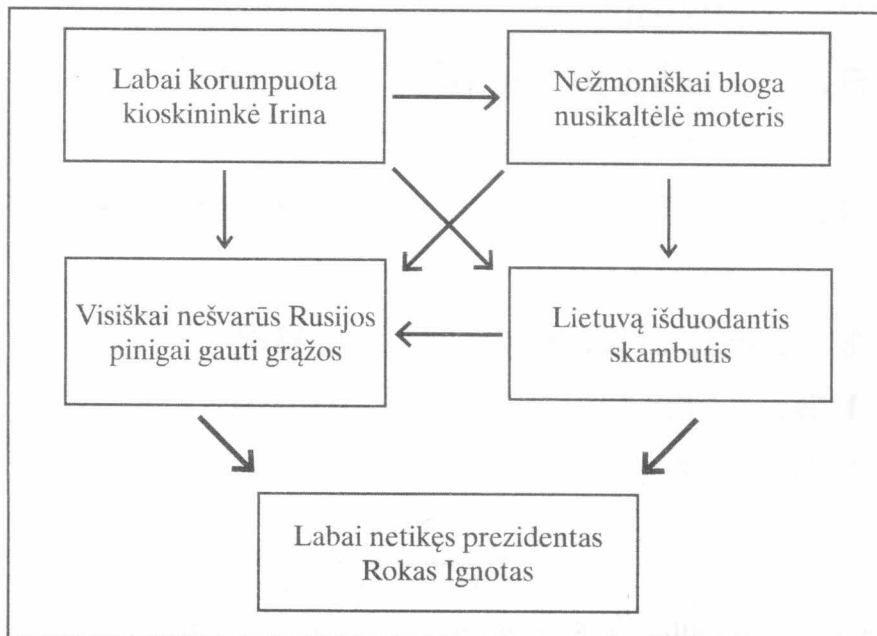
valstybėje gali būti toks prezidentas?

Žinoma, kad ne, jis – mūsų išdavikas. Rokas ne tik atvežė baltarusius į Lietuvą, bet ir turi ryšių su moterimi. Toks prezidentas menkina licėjaus prestižą Lietuvoje ir yra iki kaulų čiulpų smegenų korumpuotas. Ši trumpa schema įrodo nusikalstamą prezidento veiklą:

Nesėdėkime vietoje, darykime tyrimą: susirinktume, pasėdėtume, pakalbėtume apie ką nors. Po to įvyktų apkalta ir nuverstume prezidentą. Padarytume gerą spektaklį.

Vėliau visi protingi šnekėtų, kaip pagavo korumpuotą prezidentą, o visi kvailiai tyliai sau murmėtų, kad baisūs dalykai darosi: susirinko tokių pat nusikaltėlių gauja ir pašalino vieną iš savų, nes jis kažkoks netobulas nusikaltėlis buvo. Bet tai nebesvarbu, – kam gi kvailių nuomonė svarbi. Mes visi esam labai protingi, televizorių žiūrime, o per „teliką“ nemeluojame. O gal turime teisę suabejoti net ir pačia tikriausia tiesa?

Emilis Ruželė

Prezidento žodis

Nieks nematė, netikėjo
Ar tikėti nenorėjo.
Bet prislinko, priartėjo –
Sesija pas mus atėjo.
Ji žiauri, negailestinga,
Skriaudžia tuos, kuriuos sutinka.
Nervai, pyktis, baimė, vėjai –
Nuolatiniai padėjėjai.
Gero Tau jinai nelinki,
Iš akių geriau jai dinki.
Jai pakliūvus į nagus,
Vaistų nēr – Tau galas bus...
Pedagogams iš tiesų
Ne mažiau nei mums baisu.
Kiekvienam kampe matyti
Tiek išbalusių veidų.
Štai ką reiškia nesimokyti
Ir neruošt namų darbų,
Štai kas būna Tau nelankius
Pusės savo pamokų.
Bet licėjus tuo žavingas,
Tuo visiems ir įdomus,
Kad, padus sau pasikaustęs,
Jis įveikia sunkumus.
Ką reikėjo – tą išmokom,
Atidirbom už metus.
Ir ramia širdim sau laikom
Tuos baises egzaminus.
Aštuoni ir devyni –
Rezultatai neblogi.
Po tokių įvertinimų
Mūsų sąžinė rami.

Mediumas – trečiuoju šventė,
Ypatinga iš tiesų.
Antrakursių pastangų,
Lyginant su pernai metais,
Šįmet buvo net apstu.
Buvo ir stebuklų metas,
Kaip ir visada šaunus,
Kai seneliai su snieguolėm
Linksmo visus visus.
Fux'ai karnavalą
Šiomet ruošė iš peties.
Pakaita senoliams
Auga nebloga išties.
Apskritai pažvelgus,
Viskas neblogai.
Svarbiausia – neužmigt ant laurų,
Kita – jau niekai.

Rokas Ignotas

Licėistai užkariauja dainuojamąją poeziją

Lapkričio 26 dieną Vilniaus Šventojo Kristoforo vidurinėje mokykloje įvyko dainuojamosios poezijos konkursas. Šiame konkurse dalyvavo ir mūsiškiai – Vilniaus tikslųjų, gamtos... licėjaus moksleiviai. Dalyvių sąrašuose buvo įvelta korektūros klaida, dėl kurios vienas iš licėistų, Einis, buvo įvardintas egzotišku „Eini“ slapyvardžiu.

Varžytuvės prasidėjo pirmą valandą, kai padorūs moksleiviai parastai studijuoja įvairius mokslus. Renginio pradžioje Šventojo Kristoforo vid. mokyklos direktorė suskubo pasiteisinti, jog komisijos narių nepapirko.

Programos, nors ir netobulai tech-

niškai atliekamos, klausytis buvo malonu, nes moksleiviai dainavo nuoširdžiai. Pradžiugino kūriniai, akompanuoti ne gitaromis: akordeonu, saksofonu, smuiku, ksilofonu. Skambėjo ir keletas žymiai retesnių instrumentų, tokių kaip psalteriumas.

Tiesa, nebuvo išvengta ir nesklaidumų. Skambant kai kurioms dainoms, komisijos nariai, atsiriboję nuo pagrindinio veiksmo scenoje, žaidė mobiliaisiais telefonais. Azartiškesni žaidėjai po pertraukos salėje nebepasirodė. Antrojo konkurso dalyvių srauto klausytis liko tik vienas žiuri atstovas – Olegas Ditkovskis. Kai moksleiviai iš Gabijos

gimnazijos atliko jo kūrinį, autorius atrodė toks sužavėtas, jog rankomis laikėsi už galvos.

Darbštieji moksleiviai, paaukoję brangų namų darbams skirtą laiką ir repetavę iki išnaktų, vis dėlto pasiekė savo – pateko tarp konkurso laureatų. Abi Licėjaus komandos, atlikusios neįprastas kompozicijas, susilaukė gausių ovacijų.

Panašų renginį vertėtų surengti ir mūsų mokykloje. Jis būtų tarsi perklausa prieš didįjį pasirodymą. Pradėti ruošti 2004-ųjų metų konkursui jau dabar nėra per anksti...

Rimvydas Naktinis

„Skalpelis“ – licėjaus nenugalimieji

Kaip ir kiekvienais metais, lapkričio-gruodžio mėnesiais licėjuje vyko „Kalėdų Taurės“ krepšinio turnyras – renginys, negalintis patriotiškai nusiteikusio lietuvio palikti abejingo. Licėistai, žinoma, ne išimtis, tad net 14 komandų šiemet rungtyniavo dėl geriausio vardo.

Po septynių šios komandos buvo perskirtos į dvi lygas: A (trečiakursiai ir ketvirtakursiai) bei B (fuxai ir antrakursiai).

A lygoje, po įnirtingų ir aršių pusfinalio bei finalo kovų, prizinis trejetas susiskirstė taip:

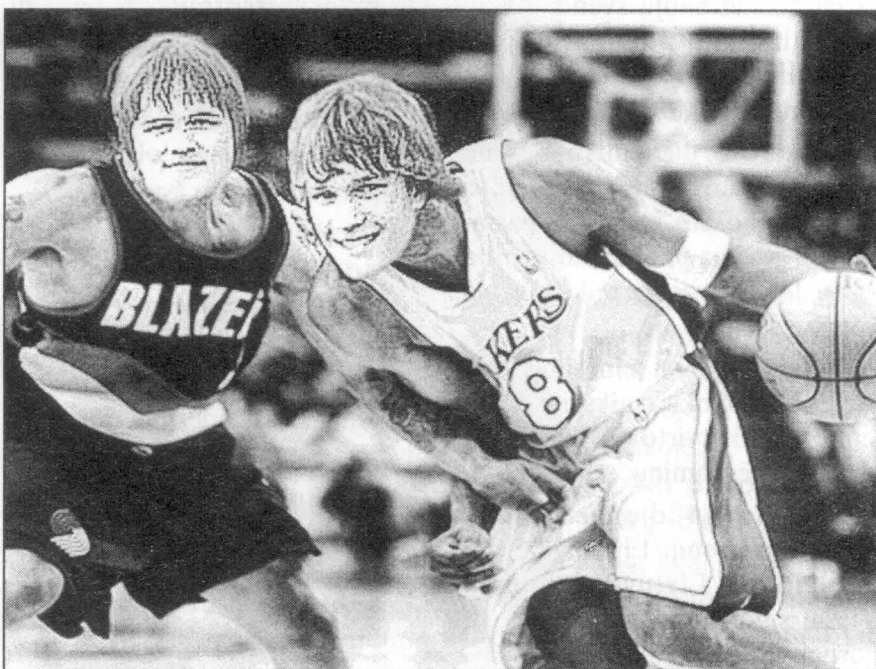
1. „Skalpelis“, 4^a (simboliškas pavadinimas);
2. „Miegančios gražuolės“, 3^c (antroji vieta įrodo, kad šie vaikinai tikrai nemiegojo, o „grazuolės“, nors dėl skonio nesiginčijama, – taip pat labai ginčytinas žodis);

3. „Pranas Lubinas“, TB1 (komanda šitaip pavadinta tarpukario Lietuvos krepšinininko, Europos čempiono, garbei).

B lygos prizininkais tapo:

1. „Murkan“, 1^a (šaunuoliai fux'ai, parodė, ko verti, tik ką tas pavadinimas galėtų reikšti?);
2. „Standartiniai įdarai“, 2^b (be komentarų);
3. FBK „Volas“, 2^c.

Kalbant apie individualius žaidėjų rekordus, A lygoje nenugalimas buvo L. Baškys („Miegančios gražuolės“), kuris per šešias ketvirtfinalio rungtynes iš viso pelnė 307 taškus ir įmetė 25

Varžybų akimirka: Vytautas Martinaitis („Pranas Lubinas“) veržiasi prieš Roką Ignatą („Europacana“)

tritaškius. Antroje vietoje tiek pagal taškus, tiek pagal tritaškius – M. Deltuva iš „Skalpelio“ (atitinkamai 127 ir 9). B lygoje pirmoji vieta atiteko D. Uzniui iš „Murkan“ (176 ir 13).

Žaidėjų pražangos taip pat kruopščiai registruotos, bet šįkart jiems atleisim ir nekelsim visko viešumon (juk per šventes pasižadėjome būti atlaidesni).

Po „Kalėdų taurės“ finalo taip pat vyko Tritaškių turnyras, kurį laimėjo K. Bružas iš 4^d (redakcijos aplodismentai).

„Kalėdų taurė“ ir šįkart parodė, kad Licėjus ugdo ne tik būsimočius

Norintys daugiau sužinoti apie „Kalėdų Taurės“ varžybas, gali apsilankyti licėjaus svetainėje arba nueiti prie fizinio lavinimo mokytojų durų, kur jie ir ras visą išsamią statistiką bei geriausiai pasirodžiusių žaidėjų sąrašus.

Einšteinus, bet kad čia auga ir ateities Saboniai (arba Pranai Lubinai). Sveikam kūnei – sveika siela, juk taip?

Justinas Šuliokas

Olimpiadininkų skaičius pribloškė mokytojus

Lapkričio pabaigoje licėjuje buvo surengtas pirmasis informatikos olimpiados etapas. Šiame etape geriausiai pasirodę moksleiviai patenka į kita, Vilniaus miesto, turą.

Nepabūgę šaltoko oro, jaunieji informatikai visgi atvyko į licėjų ir, paskelbus olimpiados pradžią, sugūžėjo į kabinetus. Išdalinus sąlygas, visi dalyviai penkioms valandoms užgulė klaviatūras. Kad čia įtemptai dirbama, atskleidė

tokiems renginiams būdingi rašiklių traškėjimo, lapų čežėjimo ir akinių rėmelių lankstymo garsai.

Olimpiados išvakarėse mūsų informatikos mokytojai net būs-tavo, kad gali neužtekti kompiuterių – užsiregistravusiųjų skaičius viršijo trisdešimt. Informatikos olimpiada tampa vis populiarsnė ir netrukus populiarumu aplenks tiek matematiką, tiek fiziką. (Redakcija užjaučia D. Aleksienę bei B. Skūpą.)

Nors informatika – rimtų vyrų reikalas, tačiau be visų dalyvavusių vyriškių buvo ir viena mergina iš 3^b klasės. Draši mergina.

Didesnių nesklandumų užfiksuota nebuvo. Vienas draugiškas licėistas R. N. bandė padėti išspręsti uždavinius savo draugui, tačiau neliko nepastebėtas akylų olimpiadą stebėjusių mokytojų akių.

Vilius Visockas

2004 metų šventės

Prasidėję naujieji metai visuomet žada naujų švenčių. Kad nepamirštume nė vienos iš jų, spausdiname 2004 metų švenčių kalendorių:

Sausio 8-20 dienomis minėsime Sausio 13 žudynes. Prie Spaudos rūmų, TV bokšto, televizijos pastato. Bus gedima pusę mėnesio arba ilgiau. Iš Maskvos bus reikalaujama kompensacijų.

Vasario 6 dieną minėsime Šimtadienį. Trečiokai vaikščios neišsimiegoję, ketvirtokai liūdės dėl artėjančių egzaminų.

Vasario 14 dieną švęsime Valentino dieną. Liūdėsime dėl pasileidusio Lietuvos jaunimo. Viešai smerksime kapitalizmą ir pornografiją.

Vasario 16 minėsime Lietuvos valstybės atkūrimo dieną. Dėsime gėles ant signatarų kapų. Liūdėsime visų mirusiųjų už Lietuvos laisvę. Iš Maskvos bus reikalaujama kompensacijų.

Kovo 8 dieną minėsime Moters dieną. Smerksime komunistus, vyrai pasimetę vaikščios ir nežinos, ar pirkti gėlių, ar ne.

Kovo 11 dieną minėsime Lietuvos nepriklausomybės atkūrimą. Bus paminėti mirusieji už Lietuvos laisvę. Iš Maskvos bus reikalaujama kompensacijų, Landsbergiui pensininkai ragins suteikti šventojo vardą ir pensiją.

Balandžio 5 dieną džiaugsi-

mės pavasario atostogų pradžia. Dvyliktokai išsitrauks iš lentynų apdulkėjusius konspektus ir ims juos skaityti.

Balandžio 11-12 d. švęsime Šv. Velykas. Smerksime visus, nesuprantančius Velykų šventumo.

Gegužės 1 d. švęsime darbo šventę. Džiaugsimės nuveiktais darbais ir planuosime mokytis prieš artėjančią sesiją.

Gegužės 2 d. dieną sveikinsime savo mamas. Liūdėsime dėl netapusių motinomis.

Birželio 1-11 dienomis minėsime sesiją. Naktimis mokysimės, dienomis laikysim egzaminus, tarsimės dėl vasaros atostogų žiburėlių.

Birželio 24 dieną švęsime Jonines. Padidėjusi alkoholinių gėrimų apyvarta ir giliausia metų duobė pasiekusi ekonomika sukels patriotinius jausmus tėvynei Lietuvai.

Liepos 6 diena – Mindaugo karūnavimo – Valstybės diena. Liūdėsime iš įpratimo.

Liepos 15 dieną džiaugsimės lietuvių pergale Žalgirio mūšyje ir su nerimu prisiminsime, kad, deja, atostogos jau įpusėjo.

Liepos viduryje abiturientai sužinos, ar įstojo į savo svajonių mokyklą. Kadangi licėistai paprastai įstoja, jų namuose bus rengiami vakarėliai.

Rugpjūčio 15 d. švęsime Žolines. Kadangi beveik niekas iš mūsų nežino tikrosios šios šventės prasmės, smerksime bedievius ir narkomanus.

Rugsėjo 1-ąją minėsime Laisvės dieną. Tai bus jau kažkeliolika laisvės diena Lietuvoje. Vieni eis į mokyklą, kiti reikalaus kompensacijų iš Maskvos.

Rugsėjo 23 – Lietuvos žydų genocido – dieną prisiminsime Lietuvos žydus. Bus išpirtos pašukutinės gėlės, likusios nuo Rugsėjo 1-osios.

Lapkričio 1 dieną minėsime visų Šventųjų ir mirusiųjų dieną. Važiuosime į kapines, smerksime kapitalizmo šventes ir bedievius, kurie švenčia Heloweeną.

Gruodžio 24 dieną sulauksime Kūčių. Džiaugsimės po egle rastos mis dovanomis.

Gruodžio 25-26 d. švęsime Šv. Kalėdas. Daug kam skaudės skrandžiai. Savaitei Lietuvoje pranyks visa ekonomika išskyrus prekybą alkoholiu.

Gruodžio 31 dieną desperatiškai bandysime rasti kompaniją, su kuria būtų linksma pasitikti Naujuosius metus bei naujas 2005 metų šventes.

Fux'ų karnavalas – licėjaus cinikų teismui

Švenčių karštinė licėjų aplankė kaip niekad anksti – vos tik spėjus išnaikinti paskutinius Mediumo pėdsakus, visa mokykla knibždėte knibždėjo išradingųjų pirmakursių, nepagailėjusių brangaus savaitgalio mokyklos puošimui. Spalvos, tiesa, šįmet buvo tradicinės – „apsnigtos“ kolonos bei sidabrinės girliandos kur kas labiau dvelkė žiema nei oras už lango.

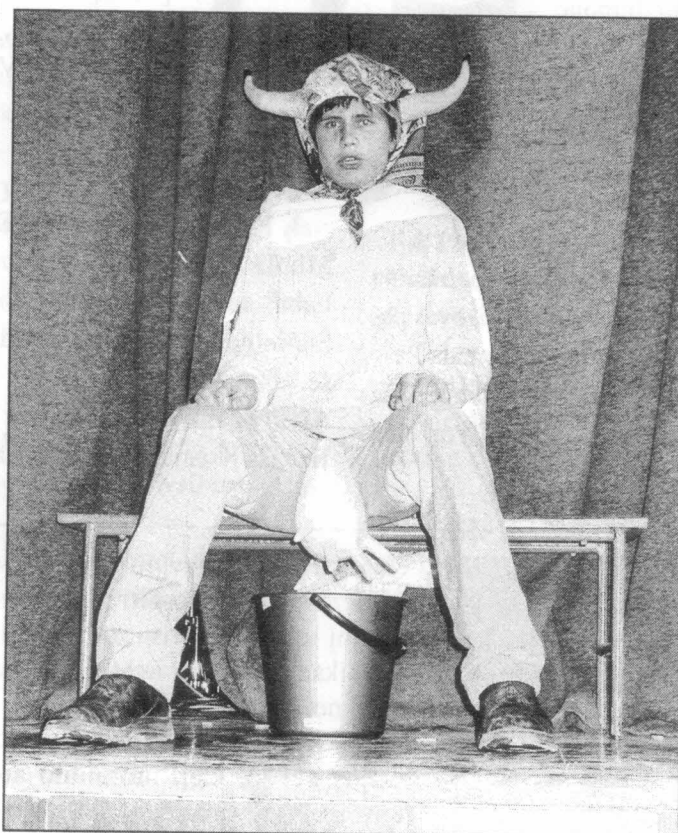
Atėjo paskutinioji. Diena prieš atostogas. Išrausė savo ir savo draugų spintas daugelis mūsų apsilviko raudonais ir baltais drabužiais. Jei licėjun būtų netyčia užsukusi kurio nors pirmakursio močiutė, tikriausiai svajingai prisimintų Raudonosios Armijos paradą. Iš tiesų licėjus skendėjo raudonoje spalvoje. Tądien kukliai vykusias pamokas pertraukinėjo koncertai be fonogramų, o Kalėdų Seniai, kurių licėjuje buvo pe galo daug, dosniai dalijo dovanas. Bet ir čia pirmasis „apsisuko“ M. Kolyta, gavęs dovanų mobilųjį.

Visgi bene labiausiai lauktas renginys buvo naujametinis Karnavalas – šviežio oro dvelksmas licėjaus gyvenime. Ar gali būti kitaip, jei renginio ruošą patikėta fuxams, niekaip neapsitrinantiems tarp licėjaus sienų? Ištisoms kartoms nepavyksta išsiaiškinti, iš kur gi fuxai „rauna“ tiek energijos. Ir šiemetiniai ne išimtis – tik išmaudyti poligone, jau žada arklides valyti, blokados atveju tualetinio popieriaus perka.

Karnavalai niekad nepranoksta licėistų lūkesčių, bet po to juos sapnuoti ar bent jau linsmai

aptarinėti galima ilgai. Štai kodėl per Kalėdas pailsėję ir prisivalgę licėjaus cinikai suskubo išvysti naują parodijų spektaklį. Juk ne paslaptis, kad juokas ilgina gyvenimą.

O pirmakursiai, išsianalizavę savo elgesį, renginio pradžioje išleido į sceną tipišką fux'ą – angelą strykalių. Puikiai pasirinkta Dieviškosios scenos idėja atvėrė kelią fux'ų improvizacijoms, o talentingai vaidinusi Marija tikriausiai leido antrakursiams permąstyti,

ar verta ir toliau ignoruoti fux'es, ar verčiau sau panos tarp jų pasieškoti. Marijos partneriai scenoje vis krisdavo ir krisdavo. Neaišku, ar jos charizmos buvo apžavėti, ar „įkalę“ dėl drąsos, kad lengviau būtų vaidinti.

Šiais technikos perversmų laikais, kai tradicijos pamažu tampa įpročiu, savotiškai įdomu ir neįprasta prisiminti ne tik Kalėdų egulutę ir dovanas, bet ir tikrąją šventės prasmę. Prisiminę prabėgusių metų klaidas, visi pažadėjome pa-

sitaisyti – tiesiog negalėjome elgtis kitaip, kai salėje lakstė ryžtingai nusiteikusi „mamytė“, tvirtai pasiryžusi vienu lazdos mostu pakeisti pasaulio tvarką. Belieka tik pasidžiaugti savo stiprybe – net ir tokią sunkią akimirką sugebėjome nepalūžti ir gardžiai pasijuokti iš šios skaudžios ir gėdingos pamokos – ilgai nepamiršime, kokią paskirtį atlieka fux'ų dėka licėjaus tualetus gausiai papildęs tualetinis popierius.

Nekomercinės muzikos gerbėjų aistras kelias savaites kaitinę užrašas ant aktų salės lango „Beatle'iejus“ – įgavo realią prasmę. Renginyje dainingųjų dievaičių balsai kartą kitą pasiekė „senienų“ ištroškusias ausis. Gal Michael'as Jackson'as ar „Queen“ patiko ne visiems, bet šokių kompozicijos atrodė išpūdingiau nei dabar rodomoje Eurovizijos atrankoje.

Ko trūko? Daugiau spalvų ir dekoracijų bei, kad ir kaip bebūtų keista, Karnavalui įprastų techninių nesklaidumų. Gal čia tas balsas iš aukščiau jiems įrangą sutvarkė?

Pasiėmę saują kūrybinio potencialo, dalelę praktikos bei patirties, per pusmetį įgiję drąsos ir laimės lydimi, šiemet fux'ai, kad ir kaip sunku būtų pripažinti, metė rimtą iššūkį seniai nusistovėjusiam įsitikinimui, kad Karnavalas yra mažiausiai vykusi licėjaus metų šventė. Įrodę, kad taip nėra, jie atliko didžiausią darbą – kitais metais į karnavalą licėistai skubės savo cinizmą palikę namie.

**Gintarė Mažeikaitė
Tautvydas Jokubauskas**

Tai ką vis dėlto padarė R. Paksas?..

Atsižvelgdamos į šių dienų aktualijas, nusprendėme, kad ir licėistams turėtų rūpėti Lietuvos politinė situacija, tad nusprendėme jų šio bei to paklausinėti. Užsukome ir pas mokyklos direktorių. Jo nuomonė – žemiau.

Pateikiame apklausos rezultatus. Kadangi norinčiųjų pasisakyti buvo labai daug, spausdiname tik po kelis originaliausius licėistų atsakymus.

1. KĄ PADARĖ R. PAKSAS?

Aurimas Račas, senatorius, 2^b:

Pašiko ir patapšnojo.

Mindaugas Andruškevičius, TB1:

Paksas yra šiaip kvailas vyras. Mano draugo tėvas žaisdavo su juo futbola, bet Pakso niekas nenorėdavo priimti į komandą. Jis, kai kas nors nuspirdavo toli kamuolį, eidavo jo paimti. Ir šiaip Paksas buvo atstumtas... tai pasinėrė į politiką. Jisai, kaip žinome, yra labai labai daug prisidirbęs, ar ne? Pavyzdžiui, paskutiniaisiais duomenimis, jis vis neigė susitarimą su Borisovu apie jo, Borisovo, būsimą postą prezidentūroje. Vis neigė, neigė, kol Borisovas pasakė: „Taip, iš tikrųjų tas susitarimas buvo.“ Ir tada Paksas sako: „Oi, tiksliai gi buvo!“ Ir matome akivaizdžiai, kaip prezidentas meluoja, ir aš manau, kad tai yra labai blogai. *(Ačiū už glaustą atsakymą.)*

Aivaras Žilvinskas, 4^c:

Paksas? Padarė? Žmoną! *(Nagi, nagi, čia jau įdomu...)* Žodis „padaryti“ turi labai daug reikšmių. Senovinė reikšmė – „apžavėti“ *(išsisuko)*.

2. KOKS, JŪSŲ MANYMU, KILNIAUSIAS R. PAKSO POELGIS?

Ramūnas Grigonis, 2^b:

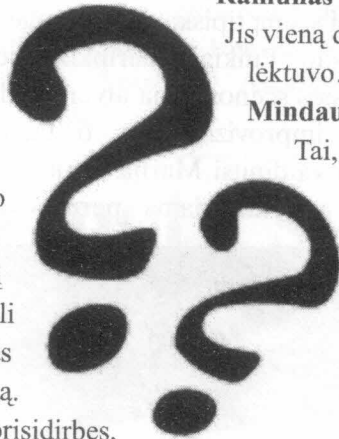
Jis vieną dieną skrido su lėktuvu ir paleido saldainių iš lėktuvo...

Mindaugas Andruškevičius, TB1:

Tai, kad jis dar laiko savo dukrą dukra, nors ji yra kvaila. Aš, pavyzdžiui, seniai jau būčiau ją į vaikų namus atidavęs.

Ieva Rainytė, fux'ė:

Jis kažkada Vingio parke medelius pasodino.

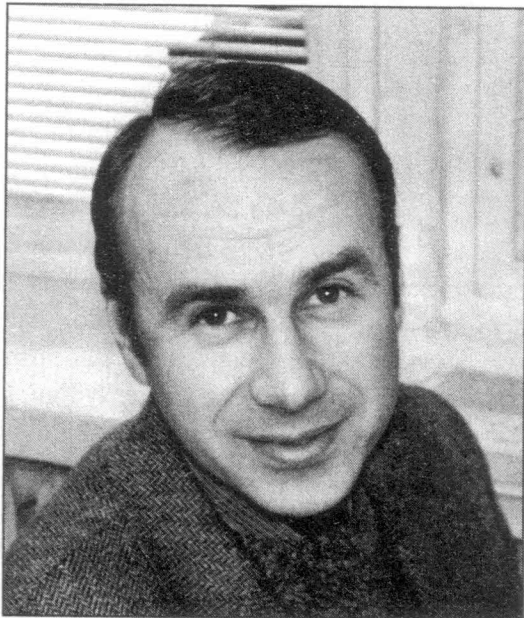
3. KAS PARŠĖ „STREKAZĄ“?

Mindaugas Ignotas, 4^d:

Labai sunkus klausimas. Čia, aišku, kaip pasižiūrėsi. Šis projektas, matote, turi daug pusių. Parašė... Parašė... Taip. Parašė!

Aivaras Žilvinskas, 4^c:

Hansas Kristianas Andersenai.

Daugumos išsilavinusių Lietuvos žmonių nuomone, prezidentas turėtų pasitraukti, nes jis prarado tam tikrą moralinį autoritetą visuomenėje. Ir aplinka, kuri jį supa, ir jo veiksmai iš tikro neatitinka nei prezidento institucijos svorio, nei prasmės.

Tai, kas šiuo metu vyksta, yra daugiau prezidento institucijos nei jo, kaip moralinio autoriteto, diskreditacija. Manychiau, kad prezidentas turėtų būti pirmiausia moralinis autoritetas, į kurį galima būtų lygiuotis, kuris būtų pavyzdys tautai savo elgesiu, išprusimu, išsilavinimu, kultūra, kalba ir visais kitais geraisiais požymiais, kuriuos tikrai žmogus gali turėti.

Dabartinis prezidentas reprezentuoja neišsilavinusią visuomenės dalį, kuriai tokio tipo žmonės patinka, ir net nemato, kad jo veikla kompromituoja Lietuvą visais aspektais. O jeigu žvelgtume dar giliau, sunku pasakyti, ar tai nėra iš tikro pavojinga mūsų nacionaliniam saugumui. Kitų valstybių įtaka, visų pirma Rusijos įtaka Lietuvai, istoriškai,

gali būti mums labai pavojinga.

Manau, reikia būti itin iškiliu žmogumi, kad keturiasdešimties metų jau galėtum būti prezidentu. Vyrams tai yra dar vaikystės, o ne brandos amžius. R. Paksą priskirčiau prie neišsilavinusių. Jo intelekto koeficientas, manau, būtų labai ribotas. Jei prezidentas nekalba angliškai...

S. Jurkevičius

4. KODĖL R. PAKSAS SAVO KALBAS SKAITO IŠ LAPELIO?

Mindaugas Ignotas, turintis ryšių su licėjaus prezidentu:

Tai bijo... Ne, nebijo, nieko nebijo jisai! (*Neapsisprendžia.*) Jis belgas, tai neatsistatydins...

Laurynas Pliuškys, 3^a:

Todėl, kad kalbas jam parašo labai protingi advokatai ir patarėjai, jis nepajėgia jų pats susikurti, nes normaliai nebaigė vidurinio mokslo.

Mykolas Baltrūnas, 4^a:

Jis nori pasigirt, kad skaityt moka!

Mantas Naujokaitis, senatorius, 2^a:

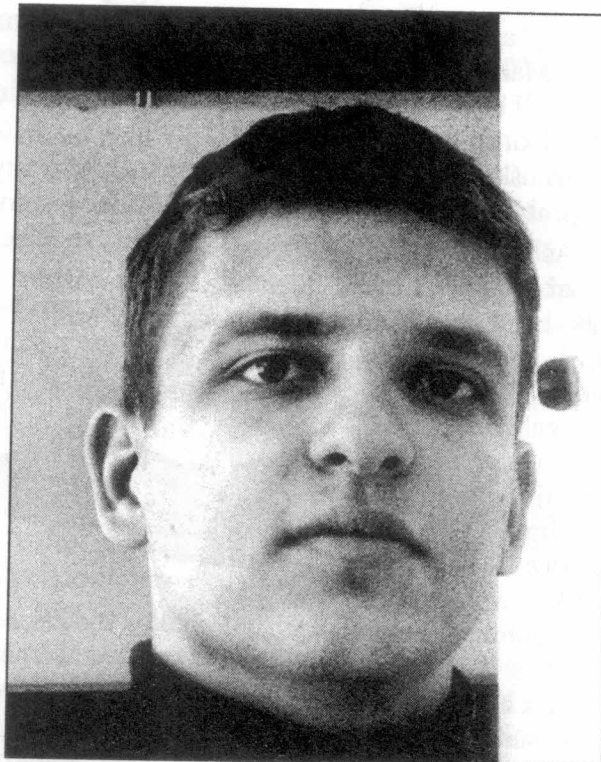
Nes jis tiesiog yra nedoras žmogus, o meluoti sunku, nes, kai meluoja, reikia daug atsiminti. Todėl meluoti tikrai lengviau iš lapelio.

Nespausdinome dažniausiai pasitaikančių atsakymų, kurie labiausiai atitiko tiesą, nes tiesa yra viena: „Tvarka bus“. Klausimas, kas parašė „Strekazą“, jums pasirodė ypač sudėtingas – kažkodėl beveik niekas iš apklaustųjų nežinojo, kad yra net du galimi atsakymo variantai. Štai čia jus ir pagavome. Knygą tokiu pavadinimu parašė lietuvių autorė Undinė Radzevičiūtė, kitas variantas, jau susijęs su politika, – planas „Strekaza“ (liet. laumžirgis), skirtas politinei padėčiai destabilizuoti.

Taip pat pastebėjome, kad merginos dažniausiai stengėsi atsakyti „teisingai“, lyg ketintume jų tekstą panaudoti rimtoje televizijos laidoje... Vaikinai daugiau improvizavo.

Bendra išvada vis dėlto būtų tokia, kad prezidentas R. Paksas tarp licėistų didelio populiarumo neturi. Gal vertėtų jam apsilankyti licėjuje?

Rūta Makutėnaitė
Jogilė Ulinskaitė

Mykolas Kolyta, exprezidentas, neatstatyditas

KĄ PADARĖ R. PAKSAS?

Paksas iš tikrųjų yra labai geras žmogus, jis padarė daug naudingų darbų, tik niekas jų nežino.

KAS PARAŠĖ „STREKAZĄ“?

Jį parašė Pakso aplinka, padedama Lietuvos mokesčių rinkėjų.

KODĖL R. PAKSAS SAVO KALBAS SKAITO IŠ LAPELIO?

Na, visų pirma, tai, kad šiame technologijų kupiname pasaulyje yra skaitoma iš lapelių, rodo žmogaus polėkį. Dėl to R. Paksas ir yra, ir bus Lietuvos patikėtinis.

Makso istorija: ne laumžirgiai laimę neša

Žmonės būna dviejų tipų: menininkai ir švendrės. Menininkai – tai tie, kurie dirba savo malonumui, bet jų darbo vaisiais mėgaujasi kiti. Švendrės – tai tie, kurie dirba lyg ir kitų labui, bet kažkodėl išsunkia daugiau naudos sau.

Maksimilijanas, mano manymu, buvo švendrė. Draugai jį vadino tiesiog Maksu, tačiau tų draugų buvo labai nedaug, o gal ir

išvis nebuvo. Maksas jautėsi labai vienišas. Jo profesija – lakūnas. Dienų dienas jis skrajodavo savuoju TU-54 lėktuvėliu ir žvalgydavosi po nebylias savo išpūdingai mažos, bet neapsakomai mylimos tėvynės apylinkes. Vienuma ir tuštuma Maksą labai slėgė, todėl, norėdamas pralinksėti, jis dažnai dainuodavo nuotaikingą dainą „Reikėjo berniukams“, paslapčia svajodavo apie geresnį gyvenimą

ir karštai meldavosi už savosios tėvynės šviesią ateitį. Jūsų nuostabai, Makso maldos buvo išklausytos.

Vieną vėlų rudens vakarą Maksimilijanas, kaip įprasta, grįžo namo po kasdienio pasiskraidymo. Parėjęs į savo vieno kambario butelį, pavalgė kuklią vakarienę, nusiprausė šaltu vandeniu ir nuėjo miegoti ramia sąžine, tačiau vis tebegalvodamas apie šviesesnę

rytojų.

Naktį atsitiko neregėtas dalykas: Maksui sapne apsireiškė moteris. Ji buvo neaukšta, apkūni, trumpai kirptais plaukais ir kalbėjo gruzinišku akcentu. Nepažįstamoji prabilo:

– Aš esu tavo lemtis, mielas Maksai. Aš žinau, kad tavo širdis be galo gera, o tavo norai beprotiškai kilnūs. Tikiu,

jog tu gali sukurti geresnį gyvenimą visai savo, o gal ir ne tik savo, tautai.

Todėl priimk mano palaiminimą ir tapk savo šalies vadu. Tik atminti visam laikui: kad ir kas būtų, niekuomet neprasi-dėk su vabzdžiais, o ypač saugokis laumžirgių. Jei klausysi manęs, viskas bus gerai: valdysi dorai ir teisingai, o aš tau padėsiu.

Nepažįstamoji dingo. Kitą rytą Maksimilijanas atsibudo ir nebesuprato, kur besas. Jo kuklus vieno kambario butelis buvo virtęs prabangiais apartamentais: aplink erdvu, pro milžiniškus langus skverbėsi pirmieji rytmečio saulės spinduliai. Maksas prisiminė šios lemtingos nakties sapną. Jis suprato: dabar mažosios valstybės valdovo postas patikėtas jam. Nepraėjo nė valanda, o Maksas jau buvo pasiruošęs vykdyti savo pareigas. Nebereikėjo jam daugiau nei lėktuvo, nei beribio žydro

dangaus, nei svaigaus skrydžio – Maksimilijanas atsidavė tėvynei ir tautai.

Pirmaisiais valdymo mėnesiais jis nuveikė daug naudingų darbų ir sau, ir valstybei. Už įvykdytas socialines reformas tautiečiai jį mylėjo, rodė begalinį pasitikėjimą, todėl Maksas pasijuto visagaliu valdovu. Veikla buvo pelninga ir jam pačiam – atsirado galybė turto, kuris padėjo

Maksui įgyti pasitikėjimo savimi. Tačiau turtais dažniausiai atneša ne tik naudos. Taip atsitiko, ir Maksas išpuiko: ką nors spręsdamas nebesitarė su niekuo, nes į visą savo tautą žiurėjo iš aukšto, taip pat įsigijo draugų užsienio šalių elito sluoksniuose, nuoširdžiai su jais bendravo ir keitėsi brangiomis dovanomis.

Vieną saulėtą šeštadienio popietę pas Maksą atvyko jo artimas bičiulis iš galingos kaimyninės imperijos – didžiausios pasaulio valstybės. Norėdamas išreikšti savo nuolankumą, Maksimilijanas įteikė didžiai gerbiamam draugui puokštę lauko gėlių. Pastarasis taip pat neatsiliko ir atvežė Maksui tris ilgaspamius imperijos kalnų laumžirgius. Maksimilija-

nas, vos išvydęs šias nuostabias būtybes, labai susigraudino, nes ilgasparniai vabzdžiai jam priminė senąjį mieląjį TU-54 lėktuvėlį. Makso veidu riedėjo karštos ašaros, jis ilgėjosi neaprėpiamo mėlyno dangaus, baltų ir švelnių lyg pūkas debesėlių, troško grįžti į ankstesnį gyvenimą – be turtų ir valdžios, bet su neįgyvendinamomis svajonėmis ir sapnais. Jis nebesusitvardė: švelniai paėmė vieną laumžirgį į delną ir paglostė. Tada ivyko tai, kas ir turėjo ivykti. Staiga pasirodė ta pati moteriškė ir prabilo gruzinišku akcentu:

– Ak, Maksai, mielas Maksai... Kodėl neklausei manęs? Kodėl paėmei laumžirgį į savo rankas? Aš juk norėjau tau gero,

o tu mane apvylei... Deja, niekuo nebegaliu tau padėti...

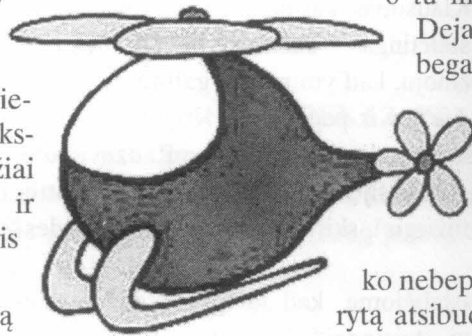
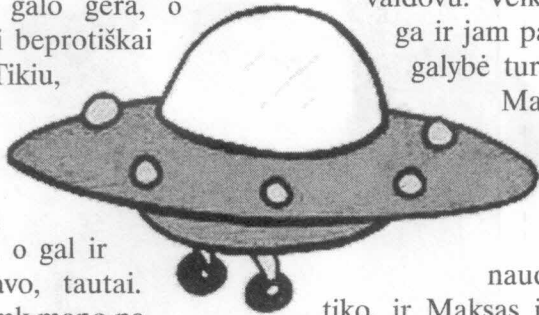
Krapštykis, kaip išmanai.

Po to Maksas nieko nebeprisiminė.

Kitą rytą atsibudo savo vieno kambario bute, pusryčiams suvalgė skardinę šprotų su sudžiūvusiu duona ir, pasiėmęs šalną, sėdo į savo TU-54 lėktuvėlį.

Nebeliko nieko: nei turto, nei valdžios, nei įtakingų draugų, tik lėktuvas, dangus ir vienatvė. Ir nėra čia ko stebėtis – juk Maksas buvo švendrė.

Virginija Leščiauskaitė

Gauk darbą, apie kurį svajojai!

Ei, visi: maži ir dideli, jauni ir seni, vaikai ir paaugliai, imkit ir įdėmiai skaitykit šį straipsnį-skelbimą! Kaip puikiai supranta-te, mokslo metai nenumaldomu tempu eina į pabaigą ir jau gan greit licėjuje neliks šauniųjų ketvirtakursių... Kartu savo postus po dvejų metų alinančio, bet malonaus darbo paliks ir trys licė-

jaus DJ'ai ketvirtokai: Mykolas, Malūnas ir Edvardas. Taip greitai bėgant laikui, iš anksto nutarėme pasirūpinti licėjaus DJ'jų dinastijos ateitimi, todėl ir **skelbiame naujų DJ'jų atranką!** Mūsų tikslas yra surasti kelis atsakingus žmones, kurie jau kitais mokslo metais perimtų diskotekų vedimą, renginių įgarsinimą ir šauniasią

licėjaus radijo stotį „Kiemelis FM“ į savo rankas. Šie žmonės turėtų mokytis VTGML 1-3 kurse ir atitikti tam tikrus reikalavimus. O jie yra tokie:

1. Protas,
2. Narsa,
3. Domėjimas muzika bei jos istorija,
4. Elementarus elementarių fizi-

- kos dėsnių išmanymas,
5. Atsakomybės jausmas,
6. Mokėjimas elgtis su įvairia aparatūra,
7. Atsidavimas.

Daugelis jūsų turbūt pasapčia klausia savęs: ką gi veikia tas licėjaus DJ'us? Tuos, kurie mano, kad tai tėra kompaktinių diskų ar plokštelių kaitaliojimas, deja, turiu nuvilti. Tai tėra ledkalnio viršūnė, mielieji. Licėjaus DJ'us rūpinasi licėjaus aparatūra: tam po ir sujungia ją per per įvairius renginius, rūpinasi, kad ji veiktų ir būtų techniškai tvarkinga, taisyti ir lituoja laidus ir šiaip visa, kas genda, tvarko ir prižiūri šokių salę ir joje esantį labai dažnai gendantį ir visiškai nepatvarų apšvietimą, rašo

skelbimus ir sudaro į renginius kviečiamų svečių sąrašus. Savaiame aišku, rūpinasi grotuvais ir muzika. Tačiau visa tai nėra kažkoks priverstinis darbas. Man su Malūnu ir Edviu tai yra mėgstamas hobis. Būtent dėl to praėjusiais metais ir atsirado „Kiemelis FM.“ Nesinorėtų, kad viskas nueitų veltui... Tikiuosi, kad atsiras bent vienas rimtas ir atsakingas moksleivis (geriau, aišku, kad jų būtų daugiau), kuriam tai taip pat būtų įdomu. Tuo labiau, kad licėjus už apvalią sumelę artimiausiu metu prezidento Roko pastangomis sulauks naujos garso aparatūros ir naujo apšvietimo. Tikimės, kad yra toks antrokas ar trečiokas, kuris tuo domisi, bet nieko nesako...

Dabar pats laikas. O galbūt atsiras ir koks drąsus fux'as? Būtų išties neblogai. Galiu pasakyti, kad bet ko tikrai nepriimsime, tačiau ateikite ir siūlykite savo kandidatūras – ir mums, ir licėjui bus geriau – galėsime išsirinkti tinkamiausią žmogų. Tai va, jei susidomėjote, nedelsdami kreipkitės į Mykolą iš 4c. Nieko apie tai neišmanantiems galiu pasakyti: nenusiminkite – visko išmokstama, mes patys kažkada apie tai neturėjom žalio supratimo. Tad, jei išties norite, ateikite. Galbūt būtent jūs kitais metais rytais muzika žadinsite apsnūdusius mokinukus...

Mykolas Kolyta
[DJ meSHka]

I dalis. Mediumas antrojų akimis. Užkulisiai.

Šiomet mus, antrakursius, prispaudė nemažas rūpestis: kaip suorganizuoti mediumą? Ir iškilo prieš akis karti pirmųjų metų licėjyje patirtis – naujameinis karnavalas. (Bet juk stengėmės...) Beliko tik pasidžiaugti „Kelionių per epochas“ projekto sėkme. Paraginti lietuvių kalbos mokytojos V. Gudalienės, tikrai padirbėjome iš peties (didelis dėkui nedidelei grupei licėistų, atėjusių pažiūrėti renginio). Bet šįkart tai buvo mūsų garbės reikalas – po šaunaus praeitų metų mediumo tikrai negalėjome „pasišiuokšlinti“.

O idėjų, pasirodo, turėjome tikrai „daug“. Pirmieji subruzd

b-kai, bet po kelių dienų balsai iš jų pusės visiškai nurimo. O laiko liko vis mažiau... Ir dar graužė šonus lyg sąžinė mokytojo R. Jankausko žodžiai: „Už dviejų savaitių mediumas. Turbūt žinot, ką tai reiškia.“ Taip, visi mes žinom, o nuo ko gi pradėt? Ir štai, belaidojant paskutines viltis, ausis pasiekė išganinga frazė: „Romeo ir Džuljeta“, slapčia (?) keliaujanti iš lūpų į lūpas ir trumpam nuramindama antrakursių širdis. Beliko „tik“ pasidalinti darbus (veikėjai, dekoracijos, drabužiai...) bei paruošti renginį. Iš pradžių planuota tradicinė „Romeo ir Džuljetos“ versija nelaukta peraugo į

linksmą parodiją (to kaltininkas, kaip atspėjote, buvo mokytojas R. Jankauskas). Parodija, drįsčiau tvirtinti, pasiteisino.

Pagaliau atėjo ilgai lauktoji diena. Joje buvo visko: žaidimų, juoko, nelauktų improvizacijų ir netgi (neplanuotnes!) gyvai atliktos dainos numeris. Beliko tik pasidžiaugti ir padėkoti išradiniesiems trečiakursiams, nepasididžiavusiems sudalyvauti jiems skirtame renginyje bei visiems, prisidėjusiems prie jo organizavimo. Nepamirškime – renginių labiausiai reikia ne kam kitam, o mums patiems.

Gintarė Mažeikaitė

II dalis. Mediumas trečiųjų akimis. Veiksmas scenoje

Turbūt kai Viljamas Šekspyras kūrė savo nemirtingąją tragediją, nesitikėjo, kad kada nors ji susilauks tokios švelniai tariant gašlokos interpretacijos. Vargšelis tikrai kape apsisverstų, jei pamatytų, ką apskritai mūsų amžius (su licėjum priešakyje) išdarinėja su jo kūryba.

Idėja mediumo tema pasirinkti „Romeo ir Džuljetą“ visai neblogai pasiteisino. Nors ir neypatingai originalu (o gal aš klystu, ir O. Koršunovo spektaklis, nors tai ir neįtikėtina, neturėjo jokios įtakos licėjaus renginiui), bet pažodinis Šekspyro „citavimas“ išlaisvino rengėjus

nuo didelių kūrybos kančių, o „pagauk kampa“ tipo improvizacijų idėja neleido jiems per ilgai užsibūti scenoje ir atimti dėmesio iš trečiųjų, kurių garbei šis renginys ir buvo skirtas.

Nesąžininga būtų sakyti, kad antroakai patinęjo. Išspausi gašlumą iš aukštosios Šekspyro

poetikos nepakeičiant nė vienos eilutės – nė juokų darbas. Tai užduotis, reikalaujanti nemažai išradingumo ir aktorinio talento. Ir, nesigilinant į smulkmenas, antrokai neblogai su ja susitvarkė. Vaidyba tikrai verta pagyrimo, ypač pagrindinių vaidmenų atlikėjų. Žmonės ne tik nepatingėjo „iškalti“ eiliuotų dialogų, bet ir puikiai juos vaidino. Galbūt tai pagrindinė priežastis, kodėl man norėjosi daugiau scenoje matyti atidirbtą antrakursių darbą, o ne neprofesionalias trečiakursių improvizacijas, kurios, nepaisant nepaprastos tų žmonių išmonės ir talento, vis dėlto ir liko nesurepetuotais žaidimais scenoje.

Dekoracijos, kaip ir vaidyba, taip pat nepadarė gėdos. Didžiuliu plakatu galėjo grožėtis netgi Ozo gatve važiuojantys pašaliniai. O aktų salėje pakabintos kaukės išties derėjo prie bendro renginio stiliaus. Scena saikingai bei subtiliai dekoruota, neperkrauta. Kiek teko girdėti, ir pats Šekspyras labai minimaliai naudojo dekoracijas. Vis dėlto su juo mums lygintis ankstoka, tad, mano manymu, su saiku taip pat reikėtų elgtis atsargiai. Už scenos, gilumoje, pakabintos pusiau permatomos uždangos matomi dekoracijų siluetai, kurie kito priklausomai nuo veiksmo vietos, turbūt kai kurių žiūrovų taip ir liko nepastebėti. O, pavyzdžiui, suoliukas, ant kurio finalinėje scenoje mirė pagrindiniai veikėjai, atrodė šiek tiek nykokai. Baliustrada, kuri per renginį metu tebuvo skirta vedėjams atskirti nuo publikos, galėjo būti panaudota ir produktyviau. Bet šios neesminės detalės negadino bendro vaizdo – jis išties buvo geras.

Kita vertus, renginio organizavimas nusipelnė griežtos kritikos. Nors medio mo pagrindinis

tikslas – pagerbti mokslus licėjūje įpusėjusius trečiakursius, bet kažkodėl vietos pirmose eilėse buvo rezervuotos tik šešiams išrinktiesiems iš kiekvienos klasės, na o didžioji likusiųjų dalis šaldė savo (atleiskite už posakį) užpakalius ant aktų salės palangių (visgi mes linkę atleisti už tokius menkus nesusipratimus). Pauzės tarp vaidinimų ir improvizacijų truko ilgiau negu patys vaidinimai. „Tai kas nori vaidinti šitą sceną? Gal jūs norit? Ateikit... mes jums tema iš anksto pasakysim...“ Trečiokės Audrės atlikta žydiška daina buvo tikrai graži, bet vos vos atsvėrė tas dešimtį minučių, kurias reikėjo klausytis įkalbinėjimų-atsikalbinėjimų bei derinamos gitaros „koncerto“.

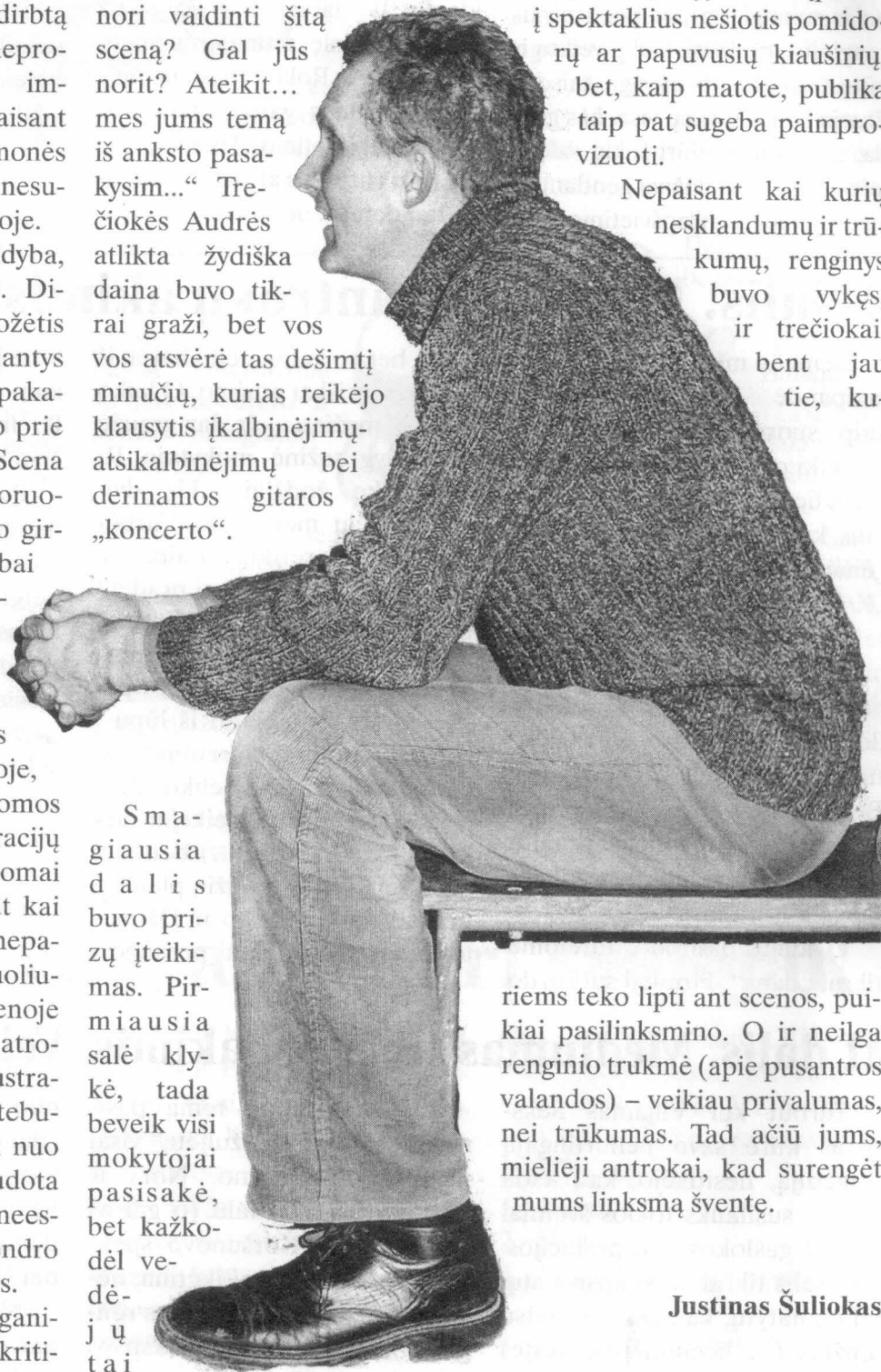
Sma-
giausia
dalis
buvo pri-
zų įteiki-
mas. Pir-
miausia
salė kly-
kė, tada
beveik visi
mokytojai
pasisakė,
bet kažko-
dėl ve-
dė-
jų
tai

neįtikino, kuri grupė pasirodė geriausiai. O galiausiai visas prizas – kibiras saldinių – buvo išmėtytas į publiką. Toks improvizuotas finalas, žinoma, rodo vedėjų gebėjimą greitai reaguoti ir taikytis prie aplinkybių, bet kai tokios improvizacijos viename renginyje yra per daug, viskas atrodo ne itin profesionaliai. Tad nenuostabu, kad publika saldinius ėmė mėtyti atgal į sceną. Mūsų šalyje dar neįprasta į spektaklius nešiotis pomidorų ar papuvusių kiaušinių, bet, kaip matote, publika taip pat sugeba paimprovizuoti.

Nepaisant kai kurių nesklandumų ir trūkumų, renginys buvo vykęs, ir trečiokai, bent jau tie, ku-

riems teko lipti ant scenos, puikiai pasilinksmino. O ir neilga renginio trukmė (apie pusantros valandos) – veikiau privalumas, nei trūkumas. Tad ačiū jums, mielieji antrokai, kad surengėt mums linksną šventę.

Justinas Šuliokas

Tarp mūsų... valgytojų ir maitintojų

Sėdi pamokoje. Žarna žarną ryja, pilvas tik gurgia, skrandis nerimsta. Iki pamokos pabaigos galima iš bado numirti. Pagaliau taip laukta ilgoji pertrauka. Valgykloje jau įprastos eilės. Prie prekystalio – licėistų grūstis. Turbūt niekas nepagalvoja, kieno dėka galima nusipirkti skanių naminių bandelių ar šiltų sklandžių.

Maisto gaminimas – menas, o didžiausia mūsų valgyklos menininkė – **Stefanija Zabarskienė**. Būtent ji, licėjaus valgyklos vedėja, ir tapo šio „Andų“ numerio žmogumi. Ištekėjusi, dviejų dukterų motina į mūsų klausimus atsakinėjo noriai ir visą laiką šypsojosi.

Apibūdinkite save trimis žodžiais?

Veikli, reikli, romantiška (*geras derinys*).

Ką dažniausiai veikiate laisvalaikiu?

Dalyvauju įvairiuose kultūros ir meno renginiuose, labai mėgstu keliauti. Man patinka vairuoti automobilį. Geru oru, geru keliu ir geru automobiliu galėčiau važiuoti toli toli... (*Matosi, kad romantikė...*)

Kiek metų dirbate licėjaus valgykloje? Ar esate patenkinta?

Dirbu 5 metus. Taip, esu patenkinta savo darbu.

Kaip vertinate licėistų elgesį per ilgąsias pertraukas?

Licėistai elgiasi įvairiai. Būna, aišku, nemandagių išsišokėlių, bet yra ir pagarbių mokinių.

Galėtumėte įvertinti jų elgesį dešimtbale sistema?

Na, galbūt 8. Tegul bus tiek! Vis vien užgožia tie, kurie elgiasi geriau.

Ar Jums turi reikšmės pirkėjų amžius? Ar skiriasi mokinių ir mokytojų aptarnavimas?

Ne. Mes visus priimame vienodai (*ateikite!*). Na, mokytojus, kadangi augome kitais (*socializmo*) laikais, mes labiau gerbiame nei dabartinis jaunimas. Tada nebuvo tokios didelės demokratijos, todėl pedagogus vertiname visai kitaip.

Kokiais kriterijais remiatės, sudarydama valgiaraščius?

Gaminame tai, ką labiausiai mėgsta mūsų pirkėjai. Ir mokytojai, ir mokiniai perka tą patį. Būna tokių, kurie visada renkasi tą patį patiekalą, nesiryžta pabandyti ko nors naujo.

Koks mėgstamiausias Jūsų patiekalas?

Tikriausiai daržovės ir žuvis.

Ar dažnai gaminate namie?

Taip, be abejo.

Ar skiriasi namie ir mokykloje gaminamas maistas?

Sakyčiau, kad nesiskiria, nes aš darbe iš virėjų reikalauju gaminti tokį patį maistą kaip namuose. Joms visada liepiu pagalvoti, ar jų šeimos nariai valgytų tai, ir ar jos pačios liktų patenkintos.

Ar turite savo ypatingą patiekalą?

Ne, aš mėgstu eksperimentuoti, vis kažką naujo gaminti.

Licėjaus valgyklos vedėja

Kokios šalies patiekalai Jums labiausiai patinka?

Turbūt Lietuvos, nors, aišku, bulvių patiekalai man nėra labai priimtini. Tai sunkiai virškinamas ir nesveikas maistas.

Koks maistas geriau: sveikas ar skanus?

Maistas turi būti ir sveikas, ir, be abejo, skanus. Šiuos dalykus kartais būna sunku suderinti.

Apie kokią profesiją svajojote vaikystėje? Kas turėjo įtakos pasirenkant būtent dabartinę profesiją?

Buvo svajonių apie stiuardėsės (*lėktuvo keleivių patarnautojos*) profesiją, bet noras pažinti maisto gamavimo technologijas nugalėjo. Gaminti maistą išmokau mokykloje. Man tai labai patiko. Buvo labai įdomu. Keliaudama visada bandau paragauti ko nors naujo.

Į ką kreipiate dėmesį apsipirkdama: į kainą ar į kokybę? Ar esate išlaidi?

Dažniausiai į kokybę. Jeigu pigu, tai nereiškia, kad gerai. Paprastai gera prekė pigi nebūna. Nesu išlaidi. Manęs gyvenimas nelepino, todėl išmokau taupyti. Dabar to mokau savo dukras.

Kur dažniausiai valgote, kai būnate ne namie? Gal turite kokią nors mėgstamą kavinukę?

Na, jei ne namie, tai turbūt licėjuje. Mėgstu aplankyti neseniai įsikūrusias kavinukes, o mėgstamiausios lyg ir neturiu. Visada norisi paragauti kažko naujo ar netgi egzotiško. Nesilankau greito maisto užkandinėse. Greitas maistas – nesveikas maistas.

Kaip įsivaizduojate maistą ir jo gaminimą po 100 metų?

Galbūt maistą gamins robotai (*juokiasi*). Sunku įsivaizduoti. Žmonėms patinka sintetinės medžiagos. Jų vartojimas turėtų didėti. Juk paprasta, natūrali bandelė yra daug mažesnė nei su sintetiniais priedais. Aš labiau mėgstu sveiką maistą. Mes gaminame nenaudodami konservantų. (*Galite valgyti drąsiai!*)

Su kuo Jums asocijuojasi žodis „romantika“? Kokį įsivaizduojate romantiškos vakarienės meniu?

Romantika – tai vakaras gamtos prieglobsty. Turėtų būti patiekalų iš žuvies. Galbūt ko nors egzotiško: krevetės, moliuskai. Gėrimai turėtų derėti prie valgio. Gali būti iš stipresnių, bet nedaug (*juokiasi*). Būtinai turėtų groti muzika.

Kokia Jūsų mėgstamiausia šventė?

Naujieji metai.

Kokius daiktus pirmiausia pasiimtumėte į ilgą kelionę?

Higienos priemonės.

Ar sutinkate su teiginiu: „Sveikame kūne – graži siela“?

Turbūt taip, nes žmonės, kurie gyvena tik tam, kad prisivalgytų, nėra nei išoriškai, nei vidumi gražūs.

Ko labiausiai bijote?

Na, galbūt netekti darbo. Tai tikrai baisu, nes darbas – šeimos pragyvenimo šaltinis.

Ką manote apie Lietuvos politinę situaciją?

Absurdas. Manau, kad Lietuva labai blogai išgarsėjo pasaulyje. Aš tikriausiai esu prieš R. Paksą. Tiesa sakant, už jį net nebalsavau.

Mieli skaitytojai! Aplink mus licėjuje nuolat sukasi gausybė įdomių žmonių. Siūlykite, kas, jūsų manymu, vertas „Andų“ numerio žmogaus vardo. Vienintelė sąlyga: žmogus turi būti licėjaus bendruomenės narys (mokytojas, mokinys ar santechnikas – nesvarbu).

Jau kitame numeryje JIS arba JI atsakinės į Jūsų netikėčiausius klausimus! Rinkite, klauskite, ir Jums bus atsakyta. Savo pasiūlymus bei klausimus siųskite el. paštu arba tiesiog per pertrauką pasigaukite ką nors iš redakcijos žmonių.

Karolina Riabova
Joana Liachovičiūtė

Išminties perliukai (be komentarų)

B. Danienė, chemija:

- „Jeigu norit būti sveiki, valgykit viską!“
- „Jūs visi – tokie jauni.“
- „Rasistų – ko tik čia licėjuj nėra?“
- Sudėk automobilį aukštyn ratais...
- Aš tai nepulčiau chemijos kabinete girtuokliauti, nes maža kas...
- Man kažkodėl kvepia nešvarių mėgintuvėliu.
- Aš tai šampūnų neragauju. Smalsumo vedinai reikės nusipirkt ir paragaut.
- Kam tu įsidedi į ausis tuos kištukus? Kad šilčiau būtų?
- Senais laikais ant butelių „Vodka Staličnaja“ būdavo užrašyta.

L. Bertašiūtė:

- „Taip... Aliaska – švari valstija, ten visai nėra negrų...“

V. Kudzmanas

- Jeigu tu, Sokolovai, pasigausi elektroną, pakviesk visus pasižiūrėti.
- Didesnis ir mažesnis kūnai el. krūvį pasidalina draugiškai – didesniui daugiau, mažesniui mažiau.
- Eini ryte koridoriu ir matai, kad priešais tave ateina tik dantys... (apie šviesos dispersiją)

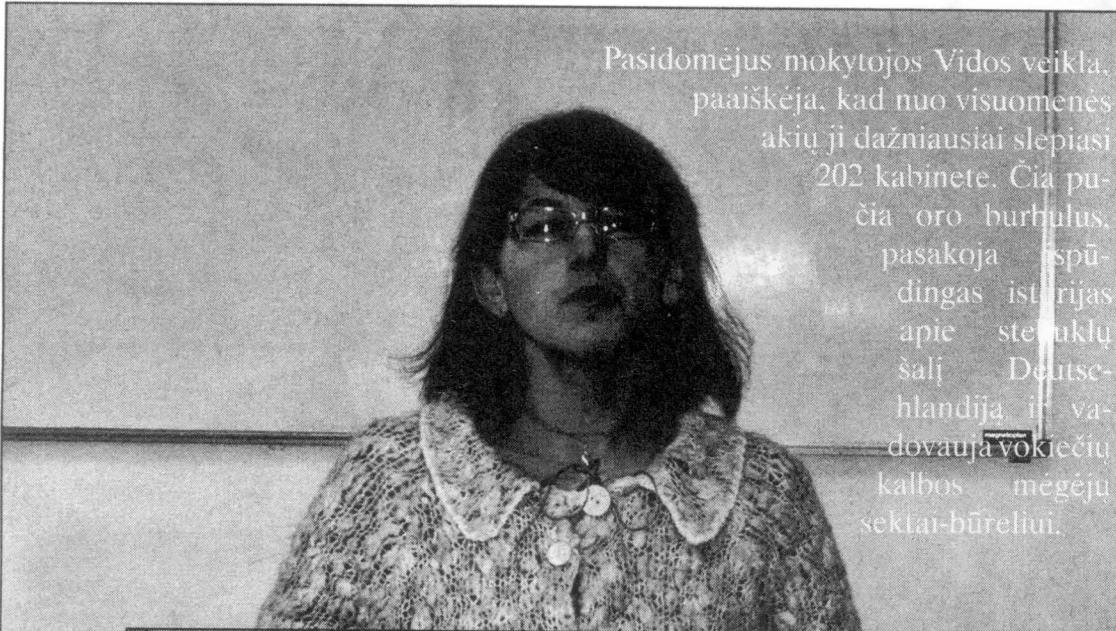
P. S. Neleiskite genialioms mokytojų mintims praslysti pro šalį – atneškite jas į „Andų“ redakciją arba siųskite elektroniniu paštu! Juk įdomu mums visiems.

„Andų“ redakcija išpėja: licėjuje lankosi labai daug įtartinių asmenų. Lietuvos Saugumas, dabar turintis kaip niekad daug darbo, dar nespėjo iširti šių asmenų veiklos bei jos padarinių licėjaus bendruomeni. Siekdami būti informatyvūs, stengsimės jums nuolat pranešti

apie tokius asmenis. Atėjo metas susirūpinti mūsų pačių saugumu. Šįsyk licėjaus paparacams pavyko užfiksuoti vienos įtartinos moters veidą. Nustačius tapatybę, paaiškėjo, kad tai – vokiečių kalbos mokytoja Vida Pasausienė. Švytintis veidas, pro dešinią petį

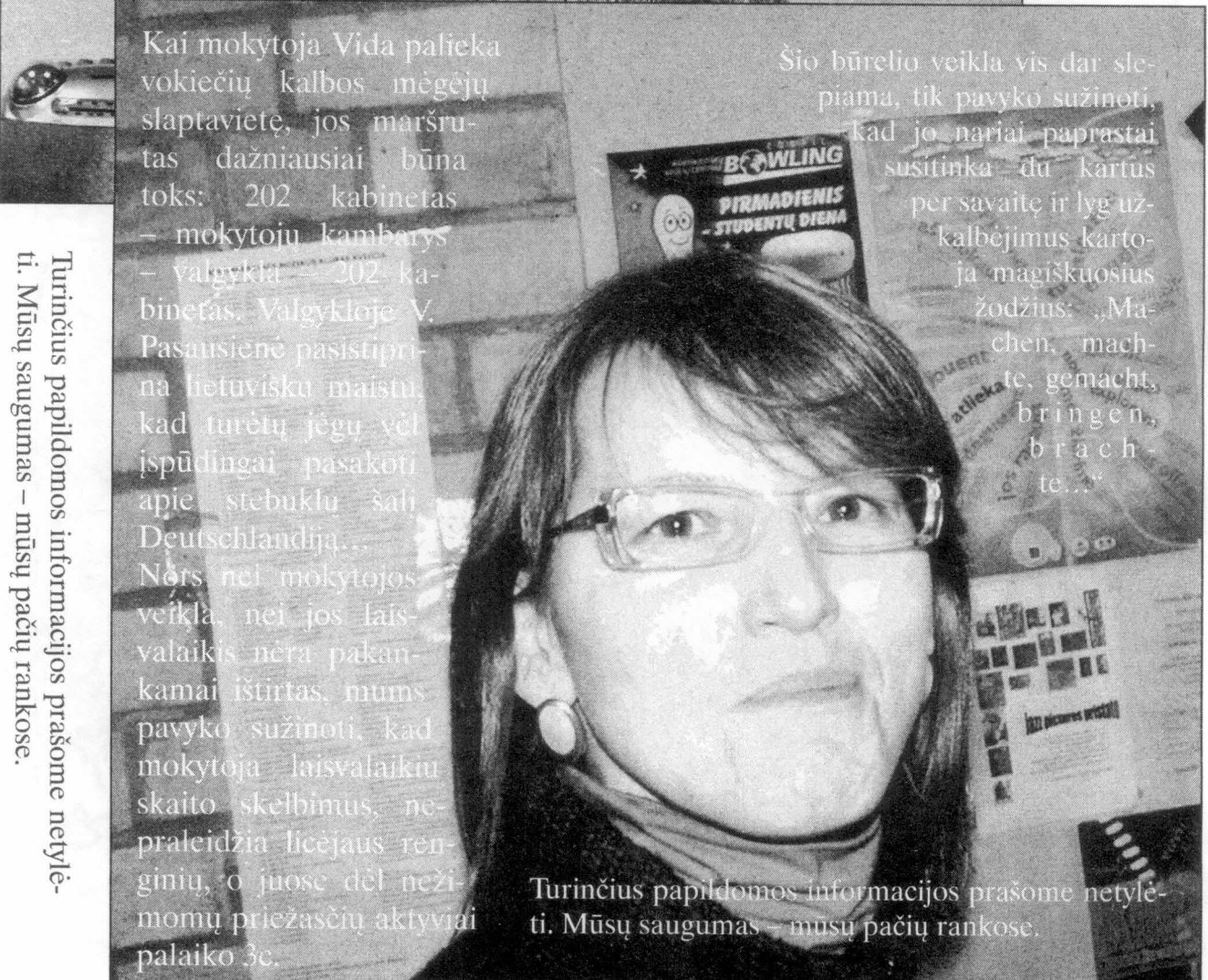
žvelgiančios akys, intelektą išduodantys akiniai bei plati šypseną – tokie pirmieji požymiai, padedantys minioje atpažinti mokytoją Vidą. Kartais įprasta išvaizda slepia įtartiną veiklą.

Tautvydas Jokubauskas

Pasidomėjus mokytojos Vidos veikla, paaiškėja, kad nuo visuomenės akių ji dažniausiai slepiasi 202 kabinete. Čia pučia oro burbulus, pasakoja įspūdingas istorijas apie stebuklų šalį Deutschlandiją ir vadovauja vokiečių kalbos mėgėjų sektai-būreliui.

Turinčius papildomos informacijos prašome netylėti. Mūsų saugumas – mūsų pačių rankose.

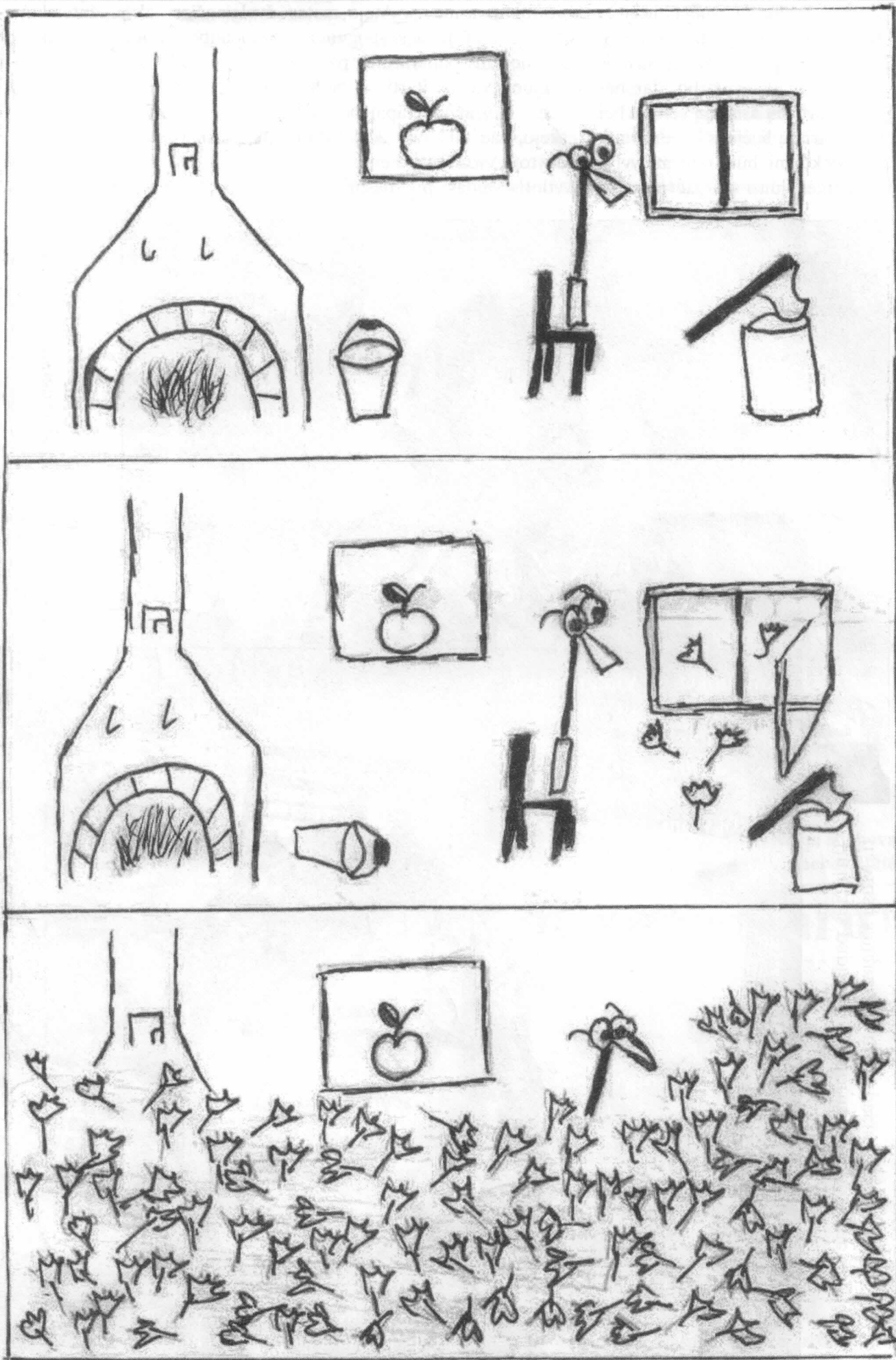

Kai mokytoja Vida palieka vokiečių kalbos mėgėjų slaptavietę, jos maršrutas dažniausiai būna toks: 202 kabinetas – mokytojų kambarys – valgykla – 202 kabinetas. Valgykloje V. Pasausienė pasistiprina lietuvišku maistu, kad turėtų jėgų vėl įspūdingai pasakoti apie stebuklų šalį Deutschlandiją... Nors nei mokytojos veikla, nei jos laisvalaikis nėra pakankamai iširtas, mums pavyko sužinoti, kad mokytoja laisvalaikiu skaito skelbimus, nepraleidžia licėjaus renginių, o juose dėl nežinomų priežasčių aktyviai palaiko 3c.

Šio būrelio veikla vis dar slepiama, tik pavyko sužinoti, kad jo nariai paprastai susitinka du kartus per savaitę ir lyg užkalbėjimus kartoją magiškuosius žodžius: „Machen, machen, gemacht, bringen, brach, te...“

Turinčius papildomos informacijos prašome netylėti. Mūsų saugumas – mūsų pačių rankose.

Turinčius papildomos informacijos prašome netylėti. Mūsų saugumas – mūsų pačių rankose.

„Kačiargos nuotyčiai“, made by Sudnius & Balčėtis